

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Trefort miniszter és a kath. autonomia.

Nem régiben a vallás- és közoktatási miniszter köriratot intézett a magyar püspöki kar tagjaihoz a kath. autonomia ügyében. Évek óta a közoktatási miniszter költségvetésének tárgyalása alkalmával, állandóan napirendre kerül e kérdés, a nélkül, hogy az érdemében kifejtett vita körüli eszmék végre-valahára azon irányba tereplődnének, melytől a kérdés sikeres megoldását remélni lehetne.

A vélemények szétágazását leginkább azon körülmény okozza, hogy azok előtt, kik e kérdésben eddig az iniciatívát megadták és akik az autonomia szervezését sürgették, rendszerint a többi felekezetek törvény által kodifikált autonomiája lebegett és hogy nem vetettek számot a történelmi fejleménnyel, mely pedig ily nagy fontosságú intézkedésnél semmiképen sem maradhat figyelmen kívül; sőt amennyiben épp e történelmi fejlemény megállapított instituciókat hozott létre, ezeknek tekinteten kívül hagyása magára a kérdés megoldásának sikerére leközvetlenül akadályokat, az állam és egyház közötti, hazánkban eddig oly kitünő együttműködésre nézve pedig beláthatatlan veszélyeket rejthetne magába.

Innen van, hogy még azok is, kik általában elismerik egy célszerűen szervezett és a püspöki kar hozzájárulásával és közreműködésével létesítendő kath. autonomia jótékonyágát, tekintettel azon okokra, melyeknek alapján némelyek az autonomiát sürgetik, rendszerint a negatív talajára helyezkednek e kérdésben. És helyesen! Mert eltelintve, hogy lehetetlen céltévesztettnek nem tartani a más felekezetek autonóm szervezetére való utalást, másrészt minden oly törekvés, mely akár a klerus vagyondának kezelésére, akár a kanonokok választására vagy a püspöki székek betöltésére volna irányítva, a korona kegyuri jogait sértene.

Nem kevésbé tévesztettnek kell tartanom az erdélyi egyházmegye katolikusainak autonomiájára való hivatkozást. Mert eltekintve azon nem éppen lényegtelen körülménytől, hogy az erdélyi egyház történelmi fejleménye nem ugyanaz, mint a magyar egyházé, az erdélyi autonomiára való utalás inkább csak árthat, sem mint használna az ügynek és teljesen igazolja azon fel fogást, hogy a magyar kath. autonomia éppen nem készülhet a többi felekezetek e nemű szervezetének mintájára, mint a hogy az erdélyi készült.

Az 1868. évi 43. t. c. 14. §-a képezi alapját az »Approbatának«, melyen az erdélyi katolikus statusnak gyülekezési joga alapszik. Az autonomikus statutum szerint minden évben status-gyűlést kellene tartani, de e gyűlést az erdélyi katolikusok nem tartják meg, mert nincs aki a püspököt az egybehívásra kényszerítene. A status-gyűlés mely 1873-ban egy igazgatótanácsot létesített, mely a status-gyűléssel 3 millió forintot felülhaladó vagyont kezel és általában felsőbb hatóságot képez minden nem dogmatikai katolikus ügyben. De az igazgatótanács minden ellenőrzés nélkül lévén, a jószágokon rossz gazdálkodás folyt, mi az egész intézmény hitelét nagyban megingatta.

Láthatjuk tehát, hogy az erdélyi autonóm szervezetet inkább csak kompromittálni képes az ügyet és csak szerencsének lehet tartani, hogy az 1870-ben Eötvös báró indítványára összehítt kath. kongresszusnak nem éppen a legnagyobb megfontolással és némileg az előbbinek mintájára kidolgozott önkormányzati szabályzata még ma is a boldogok álmát alussza a vallás- és közoktatási miniszter egyik asztalfiókjában. Mert alig hihető, hogy a magyar törvényhozás hozzájárulását adná egy oly intézmény létesítéséhez, mely a felségjogok lényeges csorbitásával járna; míg másrészt — amint már említém —

okvetlenül szükséges, hogy minden felekezetnek autonomikus alakulásai a történelmi mederben maradjanak. Mert a legszabadabb liberalizmus sem lehet feljogosítva bizonyos történelmi jogok elmellőzésére; és bár az autonomia kérdése újabb időben mindinkább előtérbe nyomulva akut jelleget kezd ölteni: valójában még nagyon sok külön kérdés lesz megoldandó, mielőtt a kath. autonomia létesítéséhez lehet látni.

A közoktatási miniszter, úgy látszik, maga is érzi e kérdések megoldásának nehézségét, de azért nem tér ki a kérdés elől, csak más irányba tereli, midőn az elvi nehézségek megkerülésével bár szerény, de azért nem kevésbé üdvös kezdeményezéssel a gyakorlat terére lép. Neki elégséges az, hogy a kedélyekben meg van a kedvező talaj az intézmény gyümölcsözővé tételére és szellemének ruganyossága azonnal talál módot, hogy miként ültesse azt ki az életbe.

A magyar püspöki karhoz az autonomia ügyében intézett rövid, de tartalmas levelét, mint az ő leveleit általában jellemzi az a praktikus felfogás, mellyel mindig a legaktuálisabb kérdéseket érinti nagy szellemességgel. Előre bocsátva, hogy bár az autonomia azon nemű, mely újabb időben több oldalról sürgettetett, ő maga sem kívánatosnak, sem kivihetőnek nem tartja, mégis feles számban vannak az egyházi életben mozzanatok, melyekre nézve a világi hívek az eddiginél méltán igényelhetnek nagyobb befolyást. Ilyennek tartja a miniszter az iskolán kívül a hitközségi vagyonnak kezelését és ezzel összefüggőleg a hitközségi terheknek kirovását és mindenekelőtt a lelkész választást, ahol az nem kegyuri vagy főpapi kinevezéstől függ.

Az elmondottakból ki lehet venni, hogy a közoktatási miniszter előtt a helyi hitközségi szervezetnek egy bizonyos neme lebeg, a milyt már nem egy hitközségben, ahol aziránt megkerestetett, tényleg meg is erősített; jellel annak, mondja a körlevelében, hogy e helyek kath. hívei, amint hitközségi ügyeik iránt érdeklődnek, úgy az ezekre ily keretben nekik megadott befolyással beérve, szívesen hajlandók egyházuk érdekében tőlük telhetőleg közreműködni. Midőn tehát ez ügyben az ország valamennyi kath. főpapjához fölhívást intéz, azon nézetének ad kifejezést, hogy oda kellene törekedni, hogy az autonomia e neme általánossá, országossá és az erre hivatottak közreműködése által törvényerejűvé és kötelezővé tétessék.

A közoktatási miniszter tehát az úgynevezett helyi autonomiát pártolja és ezt mi is, habár nem éppen teljesen kielégítőnek, de a létező viszonyok között megfelelőnek, helyesnek tartjuk. Egyelőre legalább ennyivel is be lehetne érni. Midőn a hívek így önkormányzati jogot fognak kapni felekezeti, illetve hitközségi ügyeik elintézésében, ez oly érdekközösségbe fogja őket hozni, melynek lehetetlen, hogy ne legyen befolyása a hitélet felvirágoztatására. Az autonomia ezen kerete éppen nem hátráltatja az autonomia legfőbb céljának, a hitélet felvirágoztatásának, lehetőségessé tételét; mert, hogy csakugyan ez a főcél, aziránt igen meggyőzően nyilatkozott e lapok t. szerkesztője is ama levelében, melyet egy hírlapi disputa alkalmából a »Magyar Állam« szerkesztőjéhez intézett, hol a többi között azt mondja, miszerint: »A józan ész parancsa szerint is gondoskodnunk kell olyan módokról, melyek az egyházi és világi katolikus elemet bensőbb szolidaritásba hoznák egymással. Más szóval kifejezve: létesítenünk kell szervezetünkben olyan intézményeket, melyek az egyházi és világi katolikus elemnek együttes működését bizonyos érdekközösségbe forrasztják.« Ami ezen a célon túl megy, azt igen találóan a »háj és kalács« kérdésének nevezi.

Nem lehet szándékom mindazon erkölcsi és egyéb előnyöket felsorolni, miket az ily helyi hitközségi szervezetek esetleg nyújthatnának, de annyi bizonyos, hogy nagyon sok vizsás dolognak lehetne általuk elejét venni. Számítlan kisebb-nagyobb községben a templom fe-

letti patronátust egyes személyek vagy muni-
cipiumok gyakorolják. A patronátus tulajdonosa rendszerint egyéb urbéri jogok birtokában is lévén, a községgel, mint ilyennel nem alkuszik a patronatus felett, ha csak ugyuttal a többi urbéri jogot is meg nem váltja. Egészen más-ként állna természetesen a dolog, ha a patronatust egy külön hitközségi szervezet óhajtáná megváltani, melynek a többi urbéri jogokhoz semmi köze. A hívek tehát az ily helyeken még azt sem mondhatják, hogy saját imaházukba járnak, lelkészül pedig sokszor és igen gyakran saját kérelmek ellenére azt teszik meg nekik, a kit ők maguk talán legkevésbé óhajtának.

A lelkész választás különben is rendszerint nagyon sok anomáliára szolgáltat okot. Sok helyütt, a hol a nem katolikusok vannak túlsúlyban, a folyamodó gyakran ép ezeknek kegyét keresi első sorban, hogy befolyásukat érdekében érvényesítsék. De vannak más viszásságok. A legtöbb helyen a lelkészt a községi vagy törvényhatósági képviselőtestület választja. A méltányosság szerint más felekezetűek az ily ülésben természetesen nem gyakorolhatják szavazatukat és alig hiszem, hogy valaha gyakorolták volna is; de ha mindazonáltal érvényesíteni akarnák szavazatukat, követelések éppen jogtalanok alig volna mondható, mert azt a jogot, hogy minden ülésben minden tárgy fölött szavazhatnak, maga a törvény biztosítja számukra. Van aztán még számtalan apró-cseprő ügy, melyekről ritkán lehet megítélni vajjon községi vagy felekezeti ügyek-e, és melyek gyakran, bár egyébként elég jelentéktelenek, de azért nem kevésbé alkalmasak a felekezetek közötti békés egyetértést meg-bolygatni.

Az ország valamennyi törvényesen bevett felekezete autonom-joggal rendelkezik iskola-
ügyekben; vajjon állíthatjuk-e ugyanezt a kath. felekezetről is? A püspökikar 1876/7-ben a primás elnöklete alatt — mint tudjuk — értekezletet tartott a tanügy rendezése tekintetéből, és ez értekezlet képezi alapját a kath. egyház tanügyi szervezetének és kormányzatának. De a közoktatási miniszter a hozott szabályzatokat nem terjesztette fel szentesítés végett, mert a püspöki konferenciának nem volt alapja arra nézve, hogy nem dogmatikai ügyben a kath. közönség nevében intézkedhetett volna. Így tehát a kath. iskolai kormányzatra és különösen a fegyelmi ügyekre nézve még ma is a királyi helytartótanácsnak 1863. évi szept. 29-én kibocsátott rendelete áll fenn; mert tudunkkal e rendelet hatályon kívül helyezve nincs és a közoktatási kormány előforduló esetekben intézkedik.

A kath. hitfelekezet tehát még saját iskoláiban sem rendelkezhetik teljes autonom joggal, holott ezt még a legkisebb felekezet is megköveteli és érdekeire nézve elengedhetlennek tartja. Vajjon lesz e sikere a miniszter körlevelének? Legyen szabad reményleni, hogy a kath. főpapság elmellőzve minden autokratikus álláspontjából származó melléktéket, szívesen fog kezet nyújtani a miniszternek, az általa ajánlott autonomia létesítéséhez, mely midőn egy általánosan érzett szükségletnek teend eleget, egyuttal nem kis mértékben fog hozzájárulni az egyház erejének növeléséhez.

— nyi — a.

Középkori romok Zentán.

(A megyei tört. társ. figyelmébe.)

Zenta város határterületéről a »Bács-Bodrogh vármegye Régészeti Emlékei« c. munkácska két u. n. templomhelyet említ, t. i. a tornyosított és a kalocsait. A kalocsai templom hely a várostól mintegy háromnegyed órányira fekvő Kalocsa-pusztán, a hasonnevű hatalmas völgy partján terül el. Jelenleg itt a Szlavnity-féle szállás áll, melynek lakói újabban a romok közt kotorászva, több stylszerűen faragott téglát találtak. E téglákban én minden kétséget kizárólag valamely középkori épület dekoratív

részletét ismerem fel s a téglát egy példányát az országos régészeti és embertani társulat titkárságához intéztem ismertető soraim kíséretében a nemzeti muzeum igazgatóságának tanulmányozás végett beküldöttem.

E téglára és annak kapcsán a kalocsapuzsai épületromokra vonatkozólag a nemzeti muzeum érem- és régiség-osztálya részéről a következő sorokat vettem:

„Köszönettel vettük legutóbbi küldeményét, melyben a kalocsapuzsai templomhelyről való faragott követ tetszett a nemzeti muzeum gyűjteménye számára felajánlani. A kő idomából élve, nem lehetvén kétség eredeti rendeltetése iránt, igaza volt t. uraságodnak, midőn úgy vélekedett, hogy az egy középkori templom tagozatából származik; hogy milyen tagozatból való, az iránt sincs kétség, mert a profilje mutatja, hogy góthikus templom boltzata bordájának tagja volt Budapest, május 15-én. Tisztelettel stb. Hampel József s. k. az érem és régiség-osztály öre.»

Az ezen levélben nyilvánuló szakvélemény mutatja tehát, hogy Zenta város határában a középkor folyamán stilszerű épületeknek kellett lenniök, s hogy per eminentiam a kalocsapuzsai templom is góth (csúcsíves) modorban épült.

Vármegejénk területén számos romhalmaz található itt-ott elszórva, melynek régészeti jellegével és történeti multjával — úgy szólva — senki sincs tisztában. Kívánatos tehát, hogy az ezen romok környékén esetleg felszínre kerülő tárgyak, épületdarabok és téglák ne pusztítottassanak el, hanem szakvélemény végett illetékes kezekbe szolgáltatassanak át. Ekként — mint azt a kalocsapuzsai templomhely példája élénken illusztrálja — az egyes romok jellegéről biztos információt nyerünk már akkor, mielőtt még egy sok áldozatba és fáradságba kerülő ásást a helyszínen eszközölnénk.

A megyei tört. társulat feladata az ily lelethelyeket regisztrálni, melynek feladatába e sorokat is teljes bizalommal ajánlom.

Dudás Gyula.

Hírek.

Az új igazságügyi miniszterrel a következő életrajzi adatokat közölhetjük. Fabinyi Teofil született 1822-ben okt. 11-én Pesten. Atyja, Fabinyi János, a pesti m. tud. egyetemnél a természet rendes tanára volt, ki egyszermind a pesti ág. evang. hitvallású egyház iskoláinak felügyelői hivatalát is viselte. Fabinyi Teofil első oktatását a szülői háznál nyerte, az elemi és gimnázialis tanulmányokat azonban a pesti ág. evang. egyház iskoláiban; a bölcsészeti tanfolyamot és a joginak egy részét a pesti egyetemen végezte. A jogi tanfolyam utolsó éveit Eperjesen, az akkori országos hírrel bíró tudós jogász, Csopka András tanár előadásait hallgatva, az ottani kollégiumban töltötte. Az ügyvédi vizsgát letétén, 1845-ben Pest megye tiszteletbeli alügyészévé neveztetett ki; majd rendes ügyész lett. 1850-ben pest megyei törv. bír., 1851-ben pestvárosi járásbíró, 1854-ben orsz. főtörvényszéki és 1860-ban legfőbb ítélőszéki bír. A kir. hétszemélyes táblának 1861. január hóban történt visszaállítására alkalmasan ennek bírja; 1869-ben a kir. semmitörv. felállításakor ennek bírja; 1873-ban a budapesti kir. tábla alelnökévé és 1880-ban május 2-án a magyar kir. kuria legfőbb ítélőszéki osztályához tanácselnökké neveztetett ki. A szép jogi karriere mellett egyháznak is igen fontos és magas tisztségeit töltötte be. Volt a pesti magyar-német közös egyházak felügyelője, a budapesti esperesség felügyelője és a bányakerületi pénzügyi bizottság elnöke. Az 1862. év elején tartott egyházi tisztújítás alkalmából az egyházi közös felügyelői állomásra szintén Fabinyi Teofil, akkori szeptemvir lón megválasztva s mint ilyen, igen áldásosan működött. Továbbá az 1866. évi kerületi közgyűlés által a bányakerület vagyontól kezelő pénzügyi bizottság elnökévé választott meg és 1868-ban a budapesti esperesség felügyelőjévé lett. 1880-ban október elején pedig bányakerületi főfelügyelői állását foglalta el.

Kuláról írják: A Ferenc-szab. kir. megválasztására kiküldött bizottság Schmausz Endre alispán és Malina miniszteri építészeti felügyelő urak vezetése mellett, f. é. május hó 15-én délutáni 2 órakor érkezett Kulára. A bizottság partra szállván, a „Zöldkert” nyári vendéglőben, az itt várakozó szolgabíró-sági és községi hivatalos közegek — élükön Schick Mátyás szolgabíróval — üdvözölték őket. Az elköltött rövid ebéd után, azonnal folytatták utjukat Verbász felé. A megyei közügyeket olyannyira szívén hordozó s fáradságot nem ismerő szeretett alispán urunk másnap, 16-án, ismét Kuláról Szeghegyre utazott, hogy ott a község megtelepítésének 100 éves jubileuma ünnepején részt vegyen. Estefelé innen Kulára ismét visszatérve, 17-én reggel a kiküldött bizottsággal egyesszinten indultak tova körülből. — Nagy Márton, kulai kir. adóhivatali adótitst, hasonló minőségben N.-Beeskerékre helyeztetvén át, a bucsulás és elválás fájó emlékeivel távozott Kuláról, ahol 10 évet töltött.

Intelláció. Holecskay János szántóvái plébános f. hó 26-án tartja plébánosai beiktatását. A beiktatást barátságos lakoma követi.

Adomány. Kászonyi Dániel özvegye számára bajsai Vojnich Janka urhölgy Szabadkáról 10 frtot küldött az „Egyetértés” szerkesztőségének.

Felhívást intézett a m. kir. belügyminiszter az összes törvényhatóságokhoz, melyben a stry tüzkarosultak részére könyöradományok gyűjtésére hívja föl őket.

Bács-Bodrogh megyei apatini kerületi községi tanítói kör folyó évi május hó 26-ik napján Cservenkán fogja rendes tavaszi gyűlését megtartani, a melyre a kör tagjai és a tanügy barátai tisztelettel meghívotnak. A gyűlés sorrendje: I. A gyűlés megnyitása, elnöki jelentés. II. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása. III. A következő tétélek tárgyalása: 1. A rajzoktatás az elemi népiskolában. 2. Az irálygyakorlatok kezelése az elemi népiskolában. IV. Az őszi gyűlés helyének meghatározása. V. Az őszi gyűlésre kitűzendő tétélek megvitatása és a dolgozók kijelölése. VI. A gyűlés megnyitása előtt beadott indítványok tárgyalása. Az ülés délelőtti 10 órakor kezdődik. Ujjonnan alkalmazott állami és községi tanítókat az alapszabályok 2. §. a) pontja értelmében jelentkezőkre felhívotnak. A rendes tagok a hátralékos tagdíjak lefizetésére felkérötnék. Az ok nélkül távolmaradó tagok a kiszabott bírság lefizetésére kötelezötnék. Kelt Apatinban, 1886. május 16-án, Weigang János, az apatini közs. tanítói kör elnöke. Ehmann Ferenc, az apatini közs. tanítói kör jegyzője.

A kettős házasságok ügyében f. hó 15-én a kir. kuria büntető tanácsának teljes ülése érdekes döntvényt hozott. A teljes ülés azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy a btk. 251. §-a szerint minősülő kettős házasság büntette esetében, az elévülés a házasság szertartásos megkötésének vagy pedig az első vagy második házasság megszüntetése napjától veszi-e kezdetét. A kuria tekintettel arra, hogy az elévülés a büntett véghezvitelének napjával kezdődik, s tekintve, hogy a kettős házasság büntette nem az abba való belépés, hanem annak fenállása által vitetik véghez; tekintve, hogy addig míg a büntett tart, az elévülés úgy sem kezdhető meg, kimondta, hogy a kettős házasság esetében a kettős viszony fenállása alatt az elévülés nem kezdhető meg. A kuria döntvénye szerint a kettős házasságnál az elévülés csak a második házasság megszüntetése napjával kezdődik.

Árverések. Sijaics Jován 16,967 fitra b. ingatl. augusztus 18. Ó Beese. Sterio Konstancia 19,773 fitra b. ingatl. július 25. Ujvidék.

Dalárda alakult Uj-Szivacon, melynek tagjai kevés kivétellel egyszerű mesteremberek és földmivelők. Az egyesület alig alakult meg, máris 30—35 működő tag iratkozott be. A dalárda vezetője és alapítója Jung Károly tanító.

Pótvásár. A földmivelés, ipar- és kereskedelmi m. kir. miniszterium folyó 27335. számú intézvénnyel arról tudósít, miszerint Gurman Herman és társa temerini vásárgyőrlőknek a község által pártolt kérelmére megengedte, hogy ott a folyó évi május hó 2-ára esett de elmaradt országos vásár helyett folyó évi május hó 23-án pótvásár tartassék Zomborban, 1886. évi május 18-án. Az alispán helyett: Karácson Gyula főjegyző.

Halálozás. Vojnits Barnabásban a Deák-párt egy nagyérdemű tagja, a régi táblabírák egy kitűnő példánya hunyt el; részvéttel és kegyeletes megemlékezéssel ad a sajtó hírt elhaltáról. A gyászjelentés így hangzik: „Ermél Gyulának szül. bajsai Vojnits Erzsébet mint leánya, férje Ermél Gyula, továbbá bajsai Vojnits Eteleka és bajsai Vojnits Lukács mint testvérek, úgy saját, mint az összes rokonság nevében is, fájdalommal telt szívvvel jelentik bajsai Vojnits Barnabás, volt orsz. képviselőnek és Bács-Bodrogh vármegye bizottsági tagjának, élte 79-ik évében, május hó 15-én, a halotti szentségek ajátos felvétele után, végelgyenyülés következtében Budapesten történt elhunytát.” — Holttestét Budapesten beszentelték és Szabadkán örök nyugalomra helyeztetett.

A zombori takarékpénztár a kebelében fennálló hitelegyleti tagokat a következőkről értesíti: A zombori takarékpénztárnál fennálló hitelegyletben az 1884. és 1885. év végével behajthatlaná vált: Demetrovits Sándor adóstól 184 frt 31 kr., Janovich Gusztáv adóstól 171 frt 70 kr., öz. Szuppek Erzsébet adóstól 427 frt 11 kr., elh. Pataki Mihály adóstól 323 frt 51 kr., Littvay Dániel adóstól 171 frt 75 kr., ehhez költségek és bélyegekre 33 frt 73 kr., összesen: 1312 frt 11 kr. Ebből levonandó a hitelegyleti tagok javára Zányi Lajostól időközben behajtott 356 frt 12 kr., Janovich Gusztávól időközben behajtott 25 frt 90 kr., és a fenti adósok biztosítéka és kamatai 71 frt 27 kr., összesen 453 frt 29 kr., a fennmaradó 858 frt 82 kr. fedezésére szolgál az összes hitelegyleti tagok biztosítéka alapja után 1885. december 31-ig járuló 5% kamatok 674 frt 99 kr., marad a hitelegyleti tagok által még fizetendő 183 frt 83 kr. Erről azon felhívással van szerencsém értesíteni, hogy miután minden 100 forint után még 10 krajcár lévén a hitelegyleti tagok által pótlandó, tessék az öre eső összeget május hó 30-ig pénztárunknál befizetni vagy postán bérmentve beküldeni, mert különben ezen hitelt kellene beszüntetni. Tisztelettel a zombori takarékpénztár igazgatósága. Barthal József.

Pótvásár. A földmivelés, ipar- és kereskedelmi m. kir. miniszterium f. évi 26,897. számú intézvénnyel arról tudósít, miszerint Argalás Lajos német-palánkai vásárgyőrlőknek a község által pártolt kérelmére megengedte, hogy ott a folyó évi május hó 2-ik és 3-ikára esett, de elmaradt országos vásár helyett f. hó 23-án és 24-én pótvásár tartassék. Zomborban, 1886. május hó 18-án. Az alispán helyett: Karácson Gyula, főjegyző.

Majális. Szerdán a r. kath. elemi iskolák tanítói majális rendeztek, mely népesnek ugyan elég népes volt, de kedélyesség, jókedv tekintetében sok kívánni valót hagyott. Megszoktuk már régebb időről fogva, hogy az elemi iskolások majálisa egyszerűen a nagyok mulatsága is legyen. Az idén nem úgy volt. A kicsinyek ugráltak hallásszerű taktusban, a felnőttek pedig csoportokban külön társaságokat képezve, egymás között mulattak. Estefelé pedig, mikor a felnőttekben is felbuzdult a táncra való kedv, a tánc helyen — mely ugyancsak hegyes-völgyes volt — egyetlen egy lámpa sem volt látható. Jövőre névze tanácsos lesz a felnőttek számára is több figyelmet fordítani.

Beküldetett. A Rókus-utca jobb oldalán levő járdán a Grün és Joksmann-féle házak közötti átjárón a víz-eresz felett az oldalfák elkorhadtak, a hid deszkáiból három darabot eloroztak. Nézzén utána a város gazda, míg valaki ki nem törte a lábát rajta. (K. G.

A szerb tanulók tegnap sikerült majális rendeztek. Fesztelen jókedv és vig szórakozás között a kedélyes mulatság egész hajnalhasadáig tartott.

Beküldetett. E hó 16-án Garáról Katymárta voltam utazandó, mely alkalommal láttam, hogy a Katymárthoz tartozó kamenjáki hid oly rozszant állapotban van, hogy az ember kénytelen, a szó szoros értelmében a lovakkal átugratni rajta. Ha tehát éjnek idején a hidat nem ismerő idegennek az útja arra vezet, a legnagyobb szerencsétlenség történhet. Kérem azokat, akiket illet, hogy csináltassák meg azt a lélekvesztőt, mielőtt egy-két ember nyakát nem szegi rajta. Egy utazó.

Hirdetmény. Zombor szab. kir. város központi-választmánya részéről ezenel közhírré tétetik, hogy az országgyűlési képviselőválasztók az 1887-ik évre érvénnyel bíró névjegyzékének kiigazítása az egyes köldöttségek által az alább jelzett helyen és napokon fog eszközöltetni. a) A Belvárosban lakó választókra névze a városháza nagytermében f. évi május hó 25., 26. és 27-én (küldöttségi elnök: Reitter Nándor). b) A Felsővárosban és a hozzátartozó tanyákon lakó választókra névze a bezdáni ut és Zöldfa-utca sarkán lévő Csibrák-féle korcsmában f. é. május hó 25., 26. és 27-én (küldöttségi elnök: dr. Gertinger Pál). c) A Szelence külvárosban és a hozzátartozó tanyákon lakó választókra névze a Galamb-utcaiban lévő fehérgalamb-féle korcsmában f. évi május hó 25., 26. és 27-én (küldöttségi elnök: Kozma László). d) A Bánát külvárosban és a hozzátartozó tanyákon lakó választókra névze a vásártéren lévő a két fekete lóhoz címzett korcsmában f. évi május hó 25., 26. és 27-én (küldöttségi elnök: Perviz Sándor). e) A Cservenka külvárosban és a hozzátartozó tanyákon lakó választókra névze a ns. militicsi utcában lévő Darázy Márk-féle korcsmában f. évi május hó 25., 26. és 27-én (küldöttségi elnök: Maximovits Szilárd). A köldöttségek ezen helyeken a fentjelzett napokon délelőtti 9—12 és délutáni 3—5 óráig fognak működni. Kelt Zomborban, Zombor szab. kir. város központi választmányának 1886. évi május hó 8-án tartott üléséből. Tharszky Jenő s. k., közp. vál. jegyző.

A sikarában a vendéglő bérleje az ott áruoló alvásoktól, cukrászok- és kocseberekétől, dacára hogy azok zombori adófizetők, érönek erejével 1 frt—50 krnyi helypénzt szedett. Vajjon van-e ehhez joga? Mily címen? Ha nincs, visszakapják-e a megszaroltak pénzüket, az önhatalmu ember pedig bünhődik-e? Kérni tisztelettel egy polgár, aki a helypénzszedést látta.

Meghívó. Az „ujvidéki dalárda” a női kar szíves közreműködésével Kún Miksa egyleti karnagynak vezetése alatt f. hó 22-én, az Erzsébet szálloda termében táncal egybekapcsolott nagy hangversenyt rendez. Kezdeté esti 8 órakor. Belépti díj személynként 1 frt, tanulójegy 50 kr. Műsor: I. rész 1. Edes hazám, férfikar Huber Károlytól, énekl. az ujvidéki dalárda. 2. Frühzeitiger Frühling, von Mendelssohn Bartholdy, vorgetragen vom Gemischten Chor. 3. a) Etude, Székely Imrétől b) Fragment poétique Godardtól, zongorán előadja Nagy Irma k. a. 4. Im Wald, von Mendelssohn Bartholdy vorgetragen vom Gemischten Chor. II. rész. 5. Jó éjszakát, Kún Miksától, énekl. a vegyes kar. 6. Trio, Weberától, előadják zongorán, hegedűn és gordonkán, Steiger Frigyes, Fuchs Agoston és Perstein József urak. 7. Die Nachtigall, von Mendelssohn Bartholdy, vorgetragen vom Gemischten Chor. 8. a) Mariskám b) Az én rózsám, magyar népdalok, Goll Jánosól, énekl. az ujvidéki dalárda.

Dr. Scsitinszky Adolf köz- és váltóügyvéd, derék földink, e hó 1-vel Pancsován ügyvédi irodát nyitott.

Tűz ütött ki esütörtökön délelőtti fél kilenckor a nemes-militicsi úton, „A fehérló”-hoz címzett vendéglőfogadóban. A tűz a felszérből ütött ki s csakhamar átsapott a nádfedélű házra, mely tűzoltóink minden erőfeszítése dacára is elégett. Csúpan a ház egy kis cseréppel fődött részét sikerült megmenteni. A ház biztosítva volt.

Hirdetmény. A Bács-Bodrogh megyei lötenyésztes emelésére engedélyezett lötenyésztes-jutalomdíjazás f. évi június hó 20-án Zomborban fog megtartani, mely alkalommal következő államdíjak lesznek kifizetve: I. Sikerült szopócsikóval bemutatott anyakancák számára, melyek jól ápolt, egészséges és erőteljes állapotban vannak s jó tenyészkanékaikellékeivel bírnak. Első díj 12 darab magyar arany. Második díj 10 db m. a. Harmadik díj 8 db m. a. Negyedik díj 7 db m. a. Ötödik díj 6 db m. a. Hatodik díj 6 db m. a. Hetedik díj 5 db m. a. II. Hároméves kancacsikók számára, melyek kitűnő tenyészképességet igrének. Első díj 10 darab magyar arany. Második díj 8 db m. a. Harmadik díj 7 db m. a. Negyedik díj 6 db m. a. Ötödik díj 5 db m. a. Hatodik díj 5 db m. a. Minden tekintetben kitűnő mén- és kancacsikókat a kifizetett díjakból pályázaton kívül is jutalmazhat a díjazó bizottság. Ezen államdíjakra pályázhat minden Bács-Bodrogh megyei tenyésztes, ha községelöljárói bizonyítvánnyal igazolhatja azt: hogy a szopócsikóval bemutatott anyakancák már a csikó születése előtt sajátja volt, vagy pedig, hogy a kiállított hároméves kancacsikó egy, az ellés idejekor birtokában volt anyától származik és általa neveltetett. A pályázatból csak az angol telivér lovak vannak kizárva, — minden egyéb faj — akár nagyobb, akár kisebb tenyésztes által nevelt ló, az aranydíjakra kivétel nélkül pályázhat; ha azonban valamely ménes-tulajdonos vagy bármely más díjnyertes pályázó a nyert aranydíjat a közügy érdekében a helyszínen ujlóg pályázat alá kívánna bocsátani, úgy kiténtésül a díjak szerint fokozatosan osztályozott arany-, ezüst- vagy bronz-diszoklevelet fog nyerni. A bemutatott lovak megbirálása, valamint az odaitelt díjak kiosztása is, egy e végre alakult vegyes szakbizottság által azonnal a helyszínen fog eszközöltetni. Hogy a díjazó bizottság kellő időben megtudhassa valamennyi pályázó ottlétét, köteles minden pályázó a kijelölt nap reggelén a zombori helyhatóságánál jelentkezni, hol további utasítást nyerend. Kelt Budapesten, 1886. évi május hóban. A földmivelés- ipar- és kereskedelemügyi m. k. miniszterium.

Névváltoztatás. Katz Ármin kuli illetőségű ugyanottani lakos, saját, valamint kiskori Lajos fia vezeték nevét Komlósi-ra változtatta.

ült majálist
akozás között
ig tartott.
Katymarra
tam, hogy a
rozszant álla-
a szó szoros
a tehát éjnek
az utja arra
éneket. Kérem
g azt a lélek-
nem szegi

város köz-
nirre tétetik,
1887-ik
gazdálása az
t helyen és
ban lakó vá-
a f. évi má-
nök: Reitter
zátartozó ta-
t és Zöldfa-
f. é. május

Dr. Gertinger
hozzátartozó
lamb-utcában
május hó
ma László).
rtozó tanyá-
lévő a 25.
ájus hó 25.
Sándor). e)
ozó tanyákon
teában lévő
ájus hó 25.
its Szilárd).
ett napokon
nak működni.
ros központi
n tartott ülés-
gyzó.

az ott áruló
dacára hogy
1 frt—50 kr-
joga? Mily
saroltak pénz-
dik-e? Kérni
dést látta.

női kar szí-
karnagnak
álloda termé-
senyt rendez.
enként 1 frt,
hazám, férfi-
dalárda. 2.
rtholdy, vor-
ude, Székely
zongorán elő-
on Mendels-
ten Chor. II.
kli a vegyes
hegedűn és
ton és Pern-
Mendelssohn
Chor. 8. a)
pdalok, Goll

váltóügyvéd,
védői irodát

fél kilenkor
cimzett ven-
ki s csakha-
y tüzoltóink
csupán a ház
megmenteni.

megyei léte-
ztési-jutalom-
ban fog meg-
amdíjak lesz-
bemutatott
egészséges és
ancák kellé-
arany. Má-
b m. a. Ne-
a. Hatodik
I. Hároméves
szépkességet
ny. Második
a. Negyedik
hatodik díj 5
n- és kancs-
sivül is jutal-
mdíjakra pá-
tenyésztő, ha
ja azt: hogy
már a csikó
hogy a kiál-
s idejekor bir-
a neveltett.
k vannak ki-
gyobb, akár
ndíjakra ki-
emely ménes-
pályázó a
a helyszínen
ugy kintte-
zozott arany,
i. A bemuta-
telt díjak ki-
szakbizottság
etni. Hogy a
sa valamenny-
lyázó a kije-
agnál jelent-
elt Budapes-
elés. ipar- és

ai illetőségű
oru Lajos fia

1886. évi május hó 17-én.

2-2 elnök.

Majális alkalmával egy pár uri ember, aki min-
dig különb akar lenni, mint más, kötekedett a Sika-
rába kirendelt konstáblerekkel, hogy legyen szabad
nekik a rendőrileg kijelölt vonalon belül, a futkározó
kisderek közé behajtani. A rendőröknek persze volt
annyi fegyelmük s kötelességérzetük, hogy a kapitá-
nyuk parancsára hallgattak, és nem az illető urakra,
akik jól tudhatnák — mert nekik is vannak gyermekeik
— hogy mily szükséges és igazolt az ily óvatosság; va-
lamint azt is, hogy ha egy rendőri intézkedés vala-
kinek nem tetszik, akkor nem a rendőrt kell inzultálni
és letorkolni, hanem a rendőrkapitányt kell — a jelen
esetben megdicsérni. Egy öreg ur.

Megjelent. A Bács-Bodrogh megye gazdasági
egyesület havi közlönye, a „Gazdasági Értesítő” 5-ik
füzete következő tartalommal: A topolyai szántás-
és ekeverseny jegyzőkönyve. — Lódiázás Zomborban.
— Jegyzőkönyv. — Mokry-féle „kési kapáló-éke”
(ábrával). — Figyelmeztetés a kolumbácsi legyek
tárgyában. — Felhívás. — Irtószerszer a vértetű ellen.
— Teendők jégverés esetében. — A néptanítók és
méhtenyésztést űző gazdák figyelmébe. — A tavaszi
tagyok egyik oka. — Tagdíjak nyugtázása. — Hir-
detések.

Nyilatkozat. A „Bácska” számára irt és álta-
lam senki másnak be nem küldött bírálatot Iványi
történelme fölött a Szabadkai Hirlap vasárnapi száma
engedelmem, és forrás megnevezése nélkül átvette.
Talán a szerkesztő ur adott neki erre engedélyt?
Zenta, május 17. Dudás Gyula. (Nem adtam neki.
Együttal kérnünk kell az új kollégát, mint ismert
jogászt, hogy az enyém és tied között ne csak theo-
riában, hanem praksisban is tegyen különbséget.
A szerk.)

A zombori állami főgimnázium pénzügyje-
ménye újabbon következő ajándékokkal szaporodott:
Szupek Ede ur (Zombor) I. Lipót 1686. 1 drb. ifj.
Schwerer Lajos ur (Bikity) I. Lipót 1691. 1 drb. II.
Ferenc 1800. 2 drb. Abdal Medschid 1839. 2 drb.
Obrenovic Mihály 1867. 2 db. Fogadják az illető
urak e helyütt is az igazgatóság forró köszönését.

Vásárok a megyében június hóban: Adán
15-én. — Baracsán 17-én. — Csuroghon 1-ét meg-
előző vasárnap és hétfőn. — Földváron 7-én. — Ó Fut-
takon 16-án. — Jankovácon 22-én. — Kulán 24-én. —
Martonoson 8-án. — Ó-Morovicán 24. utáni hétfőn. —
Prigl.-Szt.-Ivánon 24-ike utáni hétfőn. — Torzsán
11-én. — Uj-Szivacon 10-én. — Uj-Verbászon 2-ikét
megelőző hétfőn. — Zentán 22-ikét megelőző vasárnap
és hétfőn. — Zomborban áldozó csütörtök napján
6-naptár szerint. — Zsablyán 20-án.

Botrányra botrány. Nincs még egy város az
országban, ahol intelligens osztályhoz tartozó
uri emberek annyiszor és oly botrányosan ve-
rekednének, mint éppen Zomborban. Ez az a
város, ahol semmi nyilvános mulatság nem mu-
lik el skandalum nélkül. Sőt most már oda
fejlődött e kórság, hogy sétálón, cirkuszban,
parkban, vendéglőben, szóval amint az ember
udvarából kilép, sohasem tudhatja, hogy bár-
mily óvatosságot és józan modort mellől is,
nem köt-e bele egyike azon ismert helyi fir-
máknak, akiknek a heccsinálás képezi főfog-
lalkozásukat? És ez így megy már évek óta
megtortatlanul. Minden hónapban fordul elő
ilyen skandalum és nincs rá eset, hogy annak
hőse elriasztó módon megbűnhődött volna. 3—4
uri ember terrorizálja a zombori összes békés
polgárokat és eddig sem a hatóság, sem az er-
kölcsi testületek nem tették meg velük szem-
ben kötelességüket. Formákkal mentegedőznek
s növesztik a társadalmi rákfenét. Becsületére
szolgál Gruber főkapitánynak, hogy a szerdára
virradóra történt és városszerte közbeszéd tár-
gyát képező legújabb botrányt hivatalból üldö-
zőbe vette. De mit ér ez? Hiszen, mint eddig
is többször megtörtént, az elítelt bűnös apellál
s a tanács fölmenti. . . Ugy lesz-e most is?
kérdézzük a város összes illetudó s becsületes
emberei nevében? Nem érezzük magunkat hi-
vatva egy rendes foruma előtt folyó ügyben
nézetet anticipálni; de minthogy eleddig se az
érdekeltek erkölcsi testületek, se a hatóság nem
járt el kellő szigorral a botránycsinálók ellen:
ki kell jelentenünk, hogy a rakoncátlanok ked-
véért így és ennyiszor megsértett békés polgár-
ság nevében kérjük és követeljük a botrány-
hősöknek kinyomozását és példás megbünteté-
sét. Az mégis csak furcsa, hogy 25000 tisztes-
séges ember 3—4 botrányhős által magát ter-
rorizáltatni engedje s ellenük éppen a rend és
morál hivatott őrei alkalmazzák a tusoló-gépet,
kigolyózás és toloncolás, vagy börtön és hiva-
talvesztés helyett. Mint halljuk, ezen botrány
alkalmából az olvasókör választmánya értekez-
letet tart. El is vártuk. Az eset különben az,
hogy Speizer Ágoston apatini illetőségű zom-
bori lakos a Matzitz-féle vendéglőben beleköt-
ött Ertl János hódásághí birtokosba, sőt kezével
ok nélkül ütést is mért volna feléje; erre a meg-
támadót Ertl földre teperte s kegyetlenül el-
verte. Tehát ismétlődött nálunk is az a mese,
hogy az indiánusok nem félnek az oroszlanok-
tól, mert ismerik őket; ellenben akik nem ismerik
őket, azok rettegnek tőlük. Az eset a város egész
közönségét szokatlan izgalomban tartja s mindenfelé
arról beszélnek, hogy értelmi osztályunk kebeléből
a kocsmái verekedési hajlamot s általában a közillem
és társadalmi rend elleni berozsdásodott beszé-
ltatásokat egyszer valahára ki kell már irtani. A
parasztok ezt

már úgy sem űzik, mert azok civilizálódnak;
ez csak az urak kiváltsága nálunk, akik las-
sankint elparasztosodnak.

A HÁZASSÁGSZERZŐ.

Beszélgő.
(Vége).

Elmentem az öregtől. Resignatióval adtam meg
magamat a sorsnak, nyugodtabban tűrve most már
szeszélyeit. Oh, hisz mely fájdalomat nem képes az idő
— ha nem eloszlatni — de enyhíteni! Meg-megszál-
lott ugyan a félelem, de már nem fordulhattam vissza
többé: ott állt mögöttem Laky Gáspár ur rettentő
kényszer gyanánt.

Denique sikerült a kis szöke (Gazsi bácsi színvak
bizonyára, mert a leánykát most is szököknek néztem)
figyelmét magamra irányozni. Ott ült, midőn egy
izben véletlenül lármázva csaptam fel ablakom szár-
nyait. Felpillantott és szemünk találkozott, de csak
egy pillanatra, mert mindjárt szép szemérmesen le-
is sűtötte. Nem tagadom: bizonyos kéjérzet fogott el,
midőn arra gondoltam, hogy ez a gyönyörű leány lesz
az én feleségem. Ilyenkor azután minden kételyem
eltűnt és egyedül azon gondolat boldogított, ez az
aranyhajú tündér fogja ezután kabátomra felvarrni
a leszakadt gombokat. — Szerettem volna hangját is
hallani.

Ugyan mi lehet a neve? Mária, Mari, Marcsa,
Mariska, vagy talán éppen Mária? Megjobban szeret-
tem volna, ha Mariskának, legkevésbé, ha Mária-
szólhattam volna.

Szóval: amint ott néztem quasi feleségemet, meg
hánytam-vetettem képezetben minden tulajdonságát,
minden szokását, a módot, melyen neki kedveskedem,
az első találkozást, mindent, csupán azt nem, hogy
mind eme ábrándozás nem lesz-e hiábavaló? Hátha
nem is jó hozzám? Erre nem is gondoltam akkor.

Délután vigan távoztam hivatalomból. Gazsi bá-
csi most nem várt rám és én emelt fővel mentem vé-
gig a fő-utca és valahol csak egy leányt láttam,
mindig ilyenforma gondolatom támadt:
— Elvehetnélek, ha akaránál, de nem akarlak.
Könnyű volt nekem, az én szököm szépségével
egy sem vetekedhetett.

Másnap délután felvettem ünneplő öltönyöm és
egyenesen a megyeházzal szemközti egyemeletes házba
mentem. A főlépcsőn az emeletre jutottam. Igazán
zavarban voltam. Nem ismertem a bejáratot és telje-
sen a véletlenre kellett magamat bízni. Hiszen — így
gondolkodtam — ha a sorsnak komoly szándéka en-
gemet házasságra kényszeríteni, akkor elvezet útma-
tató nélkül is.

De a sors oly kegyes volt, hogy még útmatatót
is adott.

A kedves szöke leánya egy üvegajtónál állt és
kiváncsian kandikált ki, midőn pedig látta, hogy figyel-
messé lettem reá, elment az ablak elől.

Már most előre! Hymen és te Ámor, legyetek
velem! Furesa érzés fogott el, hogy a küszöböt át-
léptem. De hát miért félek? — bátorítottam maga-
mat — hiszen Gazsi bácsi levele már bizonyára be-
jelentette jöttömet.

Az előszobában egy szolgáló volt.
— Itthon van Veress ur? kérdém.
— Itt nincs „ur”. Itt a nagyságos asszony az
ur, mert özvegy.

Özvegyasszony. Gazsi bácsi ugyancsak jól van
értesülve. De bátorság! Benne vagyok már ugyanis.
— Jelentsen be nála. Itt a névjegyem.

Sokáig kellett várnom. Talán toilletet csinálnak,
talán nem gondolták, hogy már ma jövök. Pedig tud-
hatták, hogy Ámor gyorsvonata nem késik.
— Tessék belépni.

Kellemes benyomást tett reám a tiszta, izléses
berendezés és az őszbe vegyült nő, ki az ablak mel-
letti széken ülve egyedül fogadott és kiváncsian vizs-
gált. Szemeiből a jószívűség sugárzott. Meghajoltam
előtte.

— Nagysád, boocsáson meg egy idegennek, hogy
ismeretlenül betolakodik. Azt hiszem a levél már tu-
datta kiletemet és jöttömet.

— Levél? Nincs tudomásom levélről, önt nem
ismerem és kérem tudassa velem látogatása célját.

— Tehát Laky Gáspár ur nem intézett nagysá-
godhoz levelet tegnap.

— Laky ur? és hozzám? — szólt indignálódva.
Nem, hozzám nem intézhetett levelet Laky ur.

Ereztem kérdésem helytelen voltát. Helyzetem
egyáltalán igen neveltségesnek tűnt fel előttem. Össze kel-
lett szednem teljes lelki erőmet, hogy a helyzet ne-
veltségessé ne fokozódjék.

— Akkor engedje meg nagysád, hogy bemuta-
sam magamat. Én Vajda György megyei hivatalnok
vagyok. Egy hete, hogy Csergőn tartózkodom s azóta
a megyeház ablakából többször láttam kedves leányát.
Nem mertem volna szememet reá emelni, ha Laky ur —
A szomszéd szobában mozgást hallottam. Érez-
tem, hogy helyzetem ismét rosszabbra fordul.

— Ha Laky ur? — kérdé az özvegy.

— Ha — Laky ur fel nem bátorít.

— De hát kérem, nem Laky uron áll a felbáto-
ritás. Uram, igen különösnek találom a módot, melyet
ön felhasznál arra, hogy utat találjon egy tisztességes
családhoz közeledni. Ajánlom magamat.

És a szomszéd szobába távozott. Fejem szédülni
kezdett, a vér hevesen lüktetett ereimben. Ez való-
ságos kiutasítás volt és ezt csakis Gazsi bácsinak
köszönhetem. Oh hogy el hagytam magam tántorítottani,
oh hogy meg nem maradtam feltett szándékomnál!

Boszusan és sietve távoztam a szobából, mintha
valami bűvkörből akartam volna menekülni. Alig
haladtam néhány lépésnyire a folyosón, kinyitott egy
ajtó és rajta egy rikácsoló hang kiáltott ki.

— Vajda urhoz van szerencsém?
— Az vagyok, feleltem.

Hát ez meg mit akar?
Alig tudta meg kiletemet, midőn zsebéből egy
levelet vett, melyet orrom elé tartott. Csak az alá-
írást néztem meg és azonnal köszönés nélkül hordtam
el az irhámat. Gazsi bácsi rossz helyre intézte levelét.

Haragudtam önmagamra, az özvegyre, leányára,
a rikácsoló vénasszonyra, de különösen Gazsi bácsira.
Mily ügyetlenül ugrasztott a veszélybe! Haza futot-
tam és pamlagomra dőlve, végig gondoltam a törté-
neteket. Minél tovább gondoltam, annál inkább esőkkent
az özvegy iránti haragom. Hát ő tehet minderről?
Hiszen teljes joggal tette, amit tett. Persze a levél
— de hát jogában állott engemet még akkor is eluta-
sitani, ha a levelet megkapja.

Aztán a kedves kis szöke. Ugyan mi lehet a
neve? Szüüntelenül róla álmodoztam.

A hivatalban másnap hiába igyekeztem az átel-
lenes ablakban a szöke bajat, igazó szemeket felfő-
dözni. Néha ugyan úgy rémlett, mintha a szemek fe-
lém kandikálnának, de bizonyosan csalódás volt.

Harmadnap Gazsi bácsi állított be hozzám. El-
jött eljárásom sikere felől kérdezősködni. Azt mon-
dta nekem, hogy most már nincs szükségem az ő be-
ceses közbenjárására, hogy most már magam is elvég-
zek mindent. E felelettel meg volt elégedve.

Negyednap odahagytam Csergőt — örökre. Nem
volt többé maradásom azon városban, hol másfél
heti időzés után szokott nyugalmaimat máris annyira
felzavarták. Elmentem Patakosra, hol csendesen foly-
tak napjaim. A jó patakosiak megválasztottak jegyző-
jüknék és én egészen hivatásomnak éltem. Néha ugyan
fel-felizzgatta képzelő tehetőségem a kis szöke ott a
megyeház átelében az első emeleten, de az idő
egyre homályosította emlékéket.

Derek, jóra való birtokos családnál laktam. Az
öreg Bolváriné anyaként viselte gondomat; férje is
őszintén ragaszkodott hozzám. Egyedül lakták a nagy
félemeletes házat; gyermekvisítás, zongoradöntés nem
tette próbára csendhez ragaszkodó fileimet.

Bolváriné egy napon örömmel eltele adta tud-
tomra, hogy holnap vendégei érkeznek.

— Tudja, édes jegyző ur, ugy örülök, hogy Bol-
váriné, sógornőm szép leányával meglátogat. Jolánka
szakasztott apja mása, ki őrnagy volt és ritkította
szépség tekintetében párját. De meg is sirattam, mi-
dőn meghalt.

A következő napon, midőn haza értem a hivatalból,
a vendégek már megérkeztek volt. Gazdasszonyom
örömtől ragyogó arcát láttam.

— Jöjjen, majd bemutatom vendégeimnek. Már
kiváncsiak önt látni, annyit beszéltem önről.

— Oh asszonyom, ön tulságos jóakarátú irá-
nyomban.

Ezzel beléptem. A küszöbnél lábaim megtagadták
a szolgálatot, egész testem remegett. Oh mert ott láttam
magam előtt az özvegyet, ott szép szöke leányát, kik
tanul voltak az én megvalósításomnak!

Bolváriné bámulva nézett reám, azután rokonára.
— Hát te ismered már a jegyző urat?
— Igen, felelte amaz jóságos mosollyal, egyszer
találkoztunk az életben és ha találkozásunk nem is
volt a legörömteljesebb, azért most mégis örömmel
üdvözlöm Vajda urat, mint régi ismerőst — azok után,
amit sógornőmtől hallottam.

Ezzel felém nyújtotta kezét. Én hálatelt pillan-
tással mondtam gazdasszonyomnak és vendégének kö-
szönetet.

— Jolánka leányom, mutatta be leányát, ki elpi-
rulva állt ott.

Mit mondjak még? Hát kell annál több, mint
hogy a szép Jolánkával naponta nyílt alkalom talál-
koznom? És ha csodáltam őt ismeretlenül az ablakon
keresztül: most, szemtől szemben vele, imádtam őt.

Minek nekem a Gazsi bácsi prédikációja, ha
szivem vágya, ha szerelmem óhajta a házasságot?
Aki azelőtt irtóztam a házasságtól, mint a hidegle-
léstől: most majd megölt az öröm, midőn Jolánka
anyja beleegyezett frigyünkbe.

— — Gazsi bácsi néhány hó óta egy „önkény-
tes házasulók egylete” alapításán fáradoz. Az eszme
élénk pártolásra és visszhangra talált — a hölgyek
előtt. Férfitagja még nincs, csupán egy 70 éves agg
ur lépett eddig az alapító tagok közé.

Hübér D.

Naptár.

Május.

Havi és heti nap	Katholikus naplár	Protestáns naplár	Görög-orosz naplár
21 Pént.	Timót vt.	Okos	9 Izsajás pt.
22 Szom	Julia sz. vt.	Ilna	10 Zolót, Sim. ap.
23 Vas.	C 4 Dezső pk.	C 4 Cant.	11 E Móc vt.
24 Hétfő	Sz. M. k. seg.	Zsuzska	12 Germán
25 Kedd	Orbán pk. vt.	Orbán	13 Glicéria

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

A Bezdáni szigetet ármentesítő társulatnak e folyó május hó 2-ik napjára kitűzött évi
rendes közgyűlése meg nem tartathatván, ez f.
május hó 23-ik napjának d. u. 3 órája-
kor tartatik meg a már közölt helyen és köz-
ölt tárgysorozattal. Miről is az érdekelteket
ezennel értesitem.

Kelt Bezdánban, 1886. évi május hó 17-én.

Bosnyák János

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget hogy nállam naponta

fris, legjobb minőségű mész 2 frtjával métermázsanként saját apatini utcai házámban, 1 frt 90 krjával pedig a Ferencsatorna mellett lévő mészke-mencémmel kapható.

Egyéb üzleti elfoglaltságom miatt hajlandó volnék mészke-mencémet minden hozzávaló épület és eszközökkel kedvező feltételek mellett eladni. Értekezhetni nállam.

Illő tisztelettel
Bachrach Victor.

3-2

8392. szám.
tk. 1885.

Visszarverési hirdetés.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zombori takarékpénztár végrehajthatóan Probojesevits Illés végrehajtást szenvedő elleni 700 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében Probojesevits István jelzálogos hitelező kérelmére dr. Kronits István zombori ügyvéd és árverési vevő kárára és veszélyére a zombori kir. törvényszék területén lévő, Csonopla község határában fekvő, a csonoplai 1189. sz. tjkben Probojesevits Illés nevében álló C. 6. sorsz. alatt Probojesevits Károly javára bekebelezett kikötőnek épségben tartása mellett A. 1. 1-8. sorsz. a. foglalt 1/4 telek földre az első árverésen elért 1805 frtban a visszarverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi május hó 31-ik napján délelőtti 9 órakor Csonopla községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1886. évi ápril hó 8. napján.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

A LEGJOBB
Szivarka-papir
A VALÓDI
LE HOUBLON
francia gyártmány
CAWLEY & HENRY cégtől Párizsban
Utánzásból óvat! 36-19

EZE A PAPIR
Dr. Pohl J. J., Dr. Ludwig H., Dr. Lippmann H.
bécsi egyetemi vegytani tanár urak által
a legjobban ajánlatik kitűnő minősége, általános tisztasága, és mivel az az egészségre semminemű ártalmas anyagot magában nem foglal.

17, rue Béranger, à PARIS

3072. sz.
k. 1886.

Pályázati hirdetés.

Gardinovce községében megürült s 400 frt évi fizetés és 150 frt lakbérrel javadalmazott községjegyzői állás választás útján leendő betöltésére határnapul folyó évi június hó 1-ső napjának délelőtti 9 órája tüzetik ki.

Miről pályázni szándékozók oly felhívással értesítenek, miszerint az 1883. évi I. t. c. értelmében felszerelt kérvényeiket a magyar, szerb és német nyelv tudását igazoló okmányok kapcsán alulírott szolgabírósnál folyó évi május hó 31-éig nyújtsák be, mert a később érkezők tekintetbe nem vétetnek.

Titeli szolgabírósnál, 1886. évi május hó 10. napján.

3-3

Dr. NAGY,
szolgabíró.

882. szám.
kig. 1886.

Hirdetés.

Doroszló község elöljárósága ezennel közhírré teszi: miszerint az itteni községhez 170 ööl területű fedelének új faszindellyel való helyreállításához megkivántató ács munkát árlejtés útján kiadandja.

Kikiáltási ár 250 frt.

Az árlejtés 1886. évi május hó 30-án d. u. 3 órakor Doroszlón a községhezánál lesz megtartva.

A feltételek a jegyzői irodában betekintethetők.

Doroszlón, 1886. május 18-án.

3-1

Az elöljáróság.

Hirdetés.

Nádaly község elöljárósága 3 hónapi időtartamra oly egyént keres, ki az adóügy, nemkülönben a község minden számadási munkáiban jártas. Az állomás azonnal elfoglalható. Bővebb értesítést ad a községi elöljáróság.

Nádaly, 1886. évi május hó 17-én.

Schindler s. k. Andrity G. s. k.
h. jegyző. 3-1 bíró.

Árlejtési hirdetés.

Egyesek által a bogojevai Dunán létesítendő, 700 forintra előirányozott »Füredház« felépítésének biztosítása céljából, az árlejtés 1886. évi május hó 23-án délelőtti 9 órakor Bogojeva községhezánál fog megtartatni.

A tervek és a föltételek alulírott nál bár-mikor megismerlhetők.

Vállalkozók tartoznak, az árlejtés megkezdése előtt, az előirányozott összeg 10%-át óvadékkul letenni.

Bogojeván, 1886. május hó 17.

1-1

Berecz Károly.

Készpénzért megvételre.

Kerestetik egy hatvan-százezer forintot érő birtok, lehetőleg Zombor környékén s a csatorna mentén. Fundus instructus és úri berendezés előny. Ajánlatokat közvetítők kizárásával szíveségből a szerkesztőség fogad el akár szóval, akár írásban.

10-7

Selyem-, gyapju- és pamutkelme-festés.

Alapított 1832-ben.

Mindennemű ruhakelmék, bútór és szobadisztési szövetek újra megfestetnek vagy kívánatra más színre átfestetnek, szigoruan minta után izléses és tartós mintázatokkal benyomattatnak.

Vidéki megbízások pontosan elintéztetnek.

HUSVÉTHI ISTVÁN festődeje
ZOMBORBAN.

Appretur, decatur és moirée.

Kitüntetések:
A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerés oklevéllel.
A triestli 1882. évi kiállításon bronz-éremmel.
A bécsi 1883. é nemzetk. gyógyszerész. kiállításon ezüst-éremmel.
A torontál-megyei gazdas. kiállításon 1884-ben ez. díszoklevéllel.
A budapesti 1885. évi orsz. kiállításon a nagy éremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI
ÁGNES
FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb
SAVANYUVIZÉ

Kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár **Édeskuty L.** m. kir. udv.
szállítónál
Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás
palack **1.800,000** palack.

Zomborban kapható: Falcione Gasztriv, Heindlhofer Róbert, Hebovszky és Satrilich, Nikollé István, Wejdinger S. és Zs. uraknál. — Apatinban: Thész és Esmel, Abraham H. uraknál; — Hódásághon: Rausch Ele. urnál. — Bács-Almászon: Scherk Gyula, Rosenber Adolf uraknál. — Adán: Dobler Józsefnél.